

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА СТАТИСТИКИ

**«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 6

Частина II

**Одеса
2020**

УДК 311
ББК 60.6

Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень: збірник наукових студентських праць. Випуск 6. Частина II. – Одеса, ОНЕУ. – 2020. – 203 с.

Автори:

Вітковська К. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Милашко О. Г. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Ольвінська Ю. О. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Погорелова Т. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Самотоєнкова О. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Тарасова К. І. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Агапченко К. А. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Бабенко С. Ю. – студент факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Балюк Н. В. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Березорудський А. М. – студент факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Білоус О. Ю. – студент факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Бойко В. С. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Бурлаченко К. В. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Гаращенко О. В. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Іванченко Т. А. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Клюс І. Г. – студентка факультету міжнародної економіки Одеського національного економічного університету,

Кошева Ю. С. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Кравченко О. В. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Кудін П. М. – студент факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Мівшук Ю. І. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Ожоганіч І. Г. – студентка факультету міжнародної економіки Одеського національного економічного університету,

Письменна В. Е. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Пруденко А. А. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Рубель Г. А. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Сазонов К. О. – студент факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Чайковська О. О. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Штельмашук М. С. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету.

У збірнику наводяться результати дослідження студентів та викладачів кафедри статистики щодо застосування сучасних статистичних методів для оцінки соціально-економічних процесів у деяких країнах світу, в Україні та окремих регіонах. Висновки та рекомендації авторів можуть бути корисними для викладачів, аспірантів і студентів, які займаються аналізом процесів, що відбуваються в суспільстві та економіці країни.

© колектив авторів, 2020

ЗМІСТ

Бойко В.С., Ольвінська Ю.О. Теорія статистики в працях А.Кетле	6
Клюс І.Г., Милашко О.Г. Аналіз розвитку готельного господарства Закарпатської області	13
Рубель Г.А., Самотоєнкова О.В. Аналіз динаміки, структури та активності ринку нерухомості в Україні	22
Кошева Ю.С., Милашко О.Г. Статистичний аналіз середньої заробітної плати в регіонах	32
Кудін П.М., Тарасова К.І. Статистичне оцінювання споживання продуктів харчування	37
Бойко В.С., Вітковська К.В. Статистичний аналіз зайнятості в Україні	44
Кравченко О.В., Самотоєнкова О.В. Статистична оцінка динаміки та потенціалу закладів вищої освіти в Україні	53
Березорудський А.М., Вітковська К.В. Статистична оцінка впливу факторів на обсяг капітальних інвестицій в Україні .	61
Білоус О.Ю., Ольвінська Ю.О. Аналіз фінансової стійкості ПРАТ «ВО Стальканат-Сілур»	68
Іванченко Т.А., Ольвінська Ю.О. Переробка сміття в Україні: проблеми та перспективи	75
Березорудський А.М., Погорєлова Т.В. Статистична оцінка структури продовольчого ринку України	80
Агапченко К.А., Погорєлова Т.В. Статистична характеристика розвитку фермерського господарства в Україні ...	85
Бойко В.С., Погорєлова Т.В. Статистична оцінка земельного фонду України	90
Бойко В.С., Милашко О.Г. Статистичний аспект французько-українських відносин	100
Березорудський А.М., Милашко О.Г. Партнерство України з Чехією	108
Агапченко К.А., Милашко О.Г. Партнерство України з Норвегією	113
Ожоганич Т.Ю., Милашко О.Г. Дослідження стану зовнішнього сальдо товарів та послуг Люксембургу	119

Білоус О.Ю., Вітковська К.В. Формування вибірових сукупностей для обстеження ділової активності підприємств у країнах ЄС	125
Чайковська О.О., Вітковська К.В. Організація вибірових обстежень у різних країнах світу	132
Мившук Ю.І., Самотоєнкова О.В. Статистична оцінка ринку страхових послуг в Україні	140
Штельмашук М.С., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз шлюбності та розлучуваності у сучасній Україні	146
Агапченко К.А., Ольвінська Ю.О. Зародження статистичної науки в працях політичних арифметиків	152
Гаращенко О.В., Ольвінська Ю.О. Уільям Петті – засновник школи політичної арифметики	155
Штельмашук М.С., Вітковська К.В. Досвід проведення вибірового обстеження студентами спеціальності «Економіка» з актуальних проблем університету	159
Бабенко С.Ю., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз ринку алкогольної продукції в Україні	166
Письменна В.Е., Ольвінська Ю.О. Дослідження споживчої поведінки у сфері б'юті-індустрії під час пандемії	172
Сазонов К.О., Ольвінська Ю.О. Сутність концепції сталого розвитку регіону та роль статистичних показників у його дослідженні	175
Балюк Н.В., Ольвінська Ю.О. Аналіз динаміки номінальної та реальної заробітної плати в Україні	183
Бурлаченко К.В., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз ринку кави в Україні	189
Пруденко А.А., Ольвінська Ю.О. Соціальні мережі як елемент нового соціального середовища	193

СУТНІСТЬ КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ ТА РОЛЬ СТАТИСТИЧНИХ ПОКАЗНИКІВ У ЙОГО ДОСЛІДЖЕННІ

Сазонов К. О.¹, Ольвінська Ю. О.²

1 – студент, факультет економіки та управління підприємництвом,

2 – канд. екон. наук, доцент, кафедра статистики
Одеський національний економічний університет, м. Одеса

АНОТАЦІЇ

Сазонов К. О., Ольвінська Ю. О. Сутність концепції сталого розвитку регіону та роль статистичних показників у його дослідженні. Проаналізовано концепцію сталого розвитку на регіональному рівні, визначено роль статистичних показників в аналізі соціально-економічних процесів, запровадженню напрямки реалізації програм сталого розвитку для Одеської області.

Ключові слова: сталий розвиток, статистичний аналіз, індикатори, регіон, валовий регіональний продукт, рівень зайнятості.

Sazonov K. O., Olvinskaya J. O. The essence of the concept of sustainable development of the region and the role of statistical indicators in its study. The article analyses the concept of sustainable development at the regional level is analyzed, the role of statistical indicators in the analysis of socio-economic processes, introduces new directions of implementation of sustainable development programs for the Odessa region.

Keywords: sustainable development, statistical analysis, indicators, region, gross regional product, employment rate.

ПОСИЛАННЯ НА РЕСУРС

Сазонов, К. О. Сутність концепції сталого розвитку регіону та роль статистичних показників у його дослідженні [Текст] / К. О. Сазонов, Ю. О. Ольвінська // Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень : збірник наукових студентських праць. Випуск 6. Частина II – Одеса, ОНЕУ. – 2020. – С. 175 – 182.

Підтримка показників позитивних суспільних змін на сталому рівні, стійкість розвитку економіки вимагає від науковців розробки соціальної парадигми щодо головних складових господарсько-організаційної системи, яка буде гарантувати законність й ефективність державної політики. Формування такої парадигми є можливим за умови наявності практичного досвіду розбудови економічного добробуту регіонів України.

Актуальність роботи полягає в необхідності пошуку та розробки теоретичних засад створення та підтримки стану сталого розвитку на

території України та механізму його дослідження за допомогою статистичних індикаторів.

Наукові питання формування принципів економічного розвитку регіону та його сталості розглядалися українськими вченими-спеціалістами з публічного права й менеджменту. Серед них слід відмітити таких дослідників, як В. Бабаєв, В. Бакуменко, В. Бодров, А. Дегтяр, М. Корецький, О. Коротич, В. Куйбіда, Ю. Куц, М. Латинін, Т. Лозинська, В. Мамонова, В. Мартиненко та ін.

Статистичні дані й показники виступають емпіричною базою економічних досліджень. Економіка, у силу своїх особливостей, потребує активної «експлуатації» статистичних індикаторів.

Самий термін «індикатор» у перекладі з англійської мови означає «показник». Конкретно показник сталого розвитку – це показник, який дозволяє судити про стан або зміни економічної, соціальної або екологічної змінної. Основною метою введення подібних індексів є оцінка ситуації або події, для прогнозу розвитку ситуації, що склалася, і розробки її вирішення [1].

Індикатор суспільно-господарського положення регіону є суто числова статистична інформація про відхилення поточного значення показника, що оцінює становище регіону, від базового значення даного показника.

Індикатори соціально-економічного стану та розвитку регіону за рахунок аналізу статистичних даних надають можливість здійснювати такі операції та розрахунки:

- визначати позицію й роль регіону в економічній системі країни та напрямки максимізації його ефективності як елемента цієї системи;
- формувати базу для оцінки рівня ефективності господарських процесів у регіоні;
- формувати базу для оцінки рівня ефективності використання факторів виробництва, наявних у даному регіоні;
- створювати картину економічної ситуації регіону як елемента системи економіки України.

Взагалі, необхідною рисою ефективності регіональної політики є її узгодженість з статистичними даними та індикаторами, що систематично проявляється в:

- обов'язковому вирівнюванню рівня життя в регіоні як елементі економічної системи України (звісно, в напрямку покращення);
- поступовому збільшенню реальних доходів та купівельної спроможності за рахунок підтримки реального сектору економіки та збільшення номінальних доходів економічно активного населення.

Наприкінці ХХ сторіччя поняття «сталий розвиток» мало кілька десятків визначень. Одним з найпростіших було прірівнювання українського «сталого розвитку» з англійським “sustainable development”, дослівний (“життєздатний розвиток”). Також популярною інтерпретацією

нового тоді терміну було таке формулювання: всебічно збалансований розвиток. Комісія ООН зі сталого розвитку визначає його головну мету у задоволенні потреб сучасного соціуму у такий спосіб, щоб не зашкодити майбутнім поколінням людства задовольняти їх майбутні потреби. На супереч парадигмі економічного зростання, яка ігнорувала фактор екологічної загрози, була сформована й висунута теорія сталого розвитку, яка акцентує увагу не тільки на теперішньому, але й на його впливі на майбутнє [2].

А. Урсул теж використовує визначення ООН, але акцентує увагу на його економічному й екологічному аспектах. Тобто, найточніше формулювання буде мати вигляд: “Сталим є такий розвиток, який задовольняє потребам теперішнього часу, але не ставить під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти свої власні потреби” [3, с. 35].

Сучасні наукові праці в галузях економіки та соціальної статистики демонструють дві течії у розумінні створення умов для функціонування господарської системи у стані сталого розвитку:

- «мікроекономічне визначення»: спершу стану сталого розвитку досягають відокремлені суб'єкти економічної системи (регіони), а лише потім – уся система (держава);

- «макроекономічне визначення»: сталий розвиток досягається у найбільш великих економічних центрах окремих країн, потім поширюється на всю територію даних країн, а потім – на весь світогосподарський комплекс.

Для формування найбільш об'єктивної варіації сталого розвитку, пристосованої до українських реалій, буде раціональним використання обох точок зору. Тобто, перша позиція реалізується через аналіз децентралізованих громад у регіонах, друга – при розгляді механізму державного регулювання сталого розвитку на всій території України.

Подібний комплексний підхід дає можливість врахувати функціональний розподіл обов'язків між органами центральної влади та місцевого самоврядування. Так, Б. Гурне визначає ключовими сферами повноважень держави правоохоронну діяльність, судочинство, забезпечення державної безпеки, зовнішню політику, грошову емісію, розбудову господарського комплексу та виділяє їх спільною ознакою задоволення колективних потреб населення, тобто їх важливість для усього населення країни [4, с. 19–21]. Інші повноваження можна віднести саме до кола відповідальності місцевої влади.

Очевидно, що саме в рамках першого підходу можна детально проаналізувати методи публічного менеджменту на регіональному рівні. Натомість другий підхід охоплює економіко-статистичні дослідження на міжрегіональному та державному рівнях, надає можливість створення загальнонаціональних програм розвитку господарства.

Сучасна методика забезпечення сталого розвитку у країнах G7 полягає в збільшенні благополуччя місцевого населення на засадах

соціальної справедливості.

Регулювання позитивних змін в економіці й суспільній сфері даних держав узгоджується з регулюванням рівня споживання матеріальних ресурсів. Точніше, не просто наявністю тих чи інших ресурсів, а їх обсягом, методами видобування, первинного та вторинного використання. У країнах, що розвиваються, спостерігається інша ситуація, коли головним чинником розвитку залишається створений людиною капітал. Недостатнє усвідомлення цієї відмінності унеможливорює гармонізацію показників соціально-економічного розвитку України та, наприклад, країн ЄС і сприяє повільному наближенню територіальних громад у першій до меж зростання та поглиблення кризових явищ.

В рамках програм забезпечення сталого розвитку на регіональному рівні у країнах ЄС виділяють наступні напрямки діяльності:

- підтримка великого рівня розгалуженості економіки;
- укріплення взаємодії виробництва й споживання на регіональному рівні;
- розподіл територій регіонів за економічним функціоналом;
- формування та укріплення міжрегіонального соціально-економічного співробітництва;
- підтримка високого рівня децентралізації та взаємодії територіальних громад.

Даний метод державного управління дозволяє наділити органи місцевого самоврядування широкою низкою повноважень, додержуючись при цьому загальнонаціональних законів, норм, економічних та екологічних стандартів.

Формування та забезпечення стану сталого розвитку у регіонах має 3 аспекти: соціальний, економічний, екологічний.

Для підтримки сталого розвитку Одеської області повинна здійснюватися робота у наступних напрямках:

- розвиток системи охорони здоров'я, медичної інфраструктури, зниження рівня смертності;
- зниження соціальної нерівності та підтримки слабо захищених прошарок населення ;
- покращення житлових умов, формування нової та ефективної системи комунального управління;
- реалізація сільськогосподарського та транспортного потенціалу регіону;
- розвиток паливно-енергетичної сфери, сфери інформаційних технологій;
- транскордонне українсько-румунське співробітництво в рамках програм співробітництва регіонів ЄС;
- забезпечення екологічної безпеки та покращення стану довкілля.

Неодмінно важливими практичними інструментами реалізації вищеповисаних програм є індикатори сталого розвитку. Під індикаторами

сталого розвитку розуміють показники, які використовуються для оцінювання якості життя людей, впливу людської діяльності на стан довкілля і здоров'я людей.

Під індикаторами сталого економічного розвитку регіону розуміють вироблення методології якісних економічних трансформацій даного регіону в рамках ринкової системи та децентралізованого місцевого управління. Кількісне та якісне оцінювання показників елементів системи сталого розвитку проводиться за допомогою статистичних індикаторів. Під цим поняттям розуміють основні цифрові показники господарського розвитку регіону, які демонструють відповідні тенденції його розвитку і роль низки обраних факторів на загальний стан сталого розвитку. Індикатори сталого розвитку є важливим статистичним інструментом при розробці економічних стратегій органами влади та подальшої оцінки досягнутих результатів.

На нашу думку, важливою рисою статистичного аналізу соціально-економічних процесів є його комплексний підхід, що дозволяє використовувати показники для оцінки рівня як господарських, так і суспільних явищ. Так, показник відношення номінально заробітної плати до реальної відображає не лише економічне співвідношення суми доходів та реальних цін, а й становище соціуму з його дійсним рівнем доходів. А показник диференціації доходів у регіоні показує не лише рівень соціальної нерівності, але й характеризує економічну активність населення даного регіону та його купівельної спроможності.

Комплексний підхід до статистичного дослідження вимагає не тільки кількісної, але і якісної, сутнісної оцінки показників соціально-економічних явищ та процесів.

Система взаємозалежних і взаємопогоджуваних показників економічної статистики має дотримуватися певних критеріїв для проведення точного дослідження процесів у житті суспільства. Першим критерієм є всеохоплюючий масштаб, тобто під статистичне спостереження повинні підпадати всі господарські процеси всіх економічних суб'єктів. Другим важливим пунктом є взаємна узгодженість показників, яка необхідна для підтримки таких рис статистичного аналізу, як комплексність і системність методологічної оцінки.

Таким чином, статистичні показники це система показників, що створює точну та всеохоплюючу кількісну і якісну картину соціально-економічних явищ та процесів.

Статистичні індикатори можуть бути застосовані у таких формах:

- в якості індикаторів;
- в якості показників зі статистичних індикаторів, що слугують для визначення наявності або вимірювання досліджуваного.

Соціально-економічні явища та процеси вимірюються за допомогою статистичних показників, що повинні бути наділені достатнім рівнем інформативності. Треба відмітити, що у різних показників цей рівень варіюється.

Так, абсолютний показник «робоча сила», або «економічно активне населення» характеризує рівень пропозиції робочої сили на ринку певного регіону, а відносний показник «рівень зайнятості» розраховується як відношення:

$$P_{\text{зайнятості}} = \frac{\text{Зайняте населення віком від 15 років}}{\text{Усе населення віком від 15 років}}$$

і відображає рівень участі населення регіону у пропозиції на ринку робочої сили, тому може вже більш реально характеризувати рівень економічного розвитку даного регіону [5].

Індикаторна модель статистичних розрахунків рівнів показників сталого розвитку регіону повинна відображати сутнісну сторону явищ через математичний операційний аналіз економічних даних. Простіше кажучи, математико-статистичні розрахунки мають містити логічні підсумки проведеного аналізу економічного явища, частіше за все у динаміці.

Так, показник валового регіонального продукту (ВРП) на душу населення Одеської області, виражений у доларах США, за період з 2004 по 2018 (15 років) змінювався наступним чином:

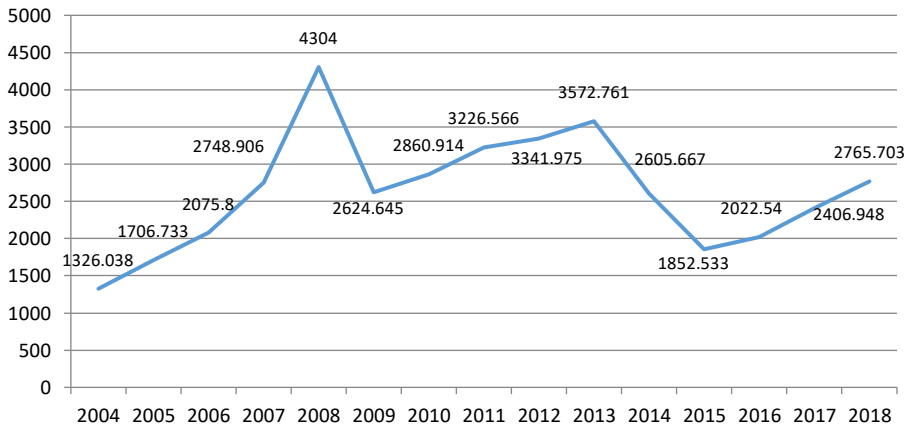

Рис. 1. Динаміка ВРП на душу населення в Одеській області у 2004-2018 рр.

Вже з графіку можна побачити, що найбільше ВРП на душу населення в Одеській області скоротився у 2009 (-39%), 2014 (-27,07%) та 2015 роках (-28,9%). Аналізуючи даний показник більш детально, розраховуємо середній темп росту ВРП на душу населення Одеської області за 15 років:

$$\bar{T}_p = \sqrt[15]{T_{p_{ц1}} * T_{p_{ц2}} * \dots * T_{p_{ц15}}}$$

Отримуємо 1,0539. Отже, за період з 2004 по 2018 роки ВРП на душу населення Одеської області в середньому щорічно зростає на 5,39% (або у 1,0539 разів). Цей конкретний показник дозволяє побачити ринкову вартість товарів та послуг, вироблених 1 жителем Одеської області, тому свідчить про результативність, цінність та продуктивність праці жителів регіону. Такий висновок надає математичним розрахункам економічного сенсу, тому й можна говорити про необхідність поєднання математичних й економічних методів у статистичному аналізі для забезпечення його комплексності та об'єктивності.

Для правильної характеристики сталого розвитку з його якісної сторони використовують систему індикаторних понять, яка може бути описана з позиції 4 соціально-економічних аспектів: економічного, екологічного, міжнародного та інформаційного.

Сутність економічного аспекту індикаторної системи оцінки сталого розвитку полягає в аналізі та прогнозуванні якомога продуктивніших комбінацій форм власності, обсягів попиту і пропозиції, режим роботи підприємств та ін. З якісного боку, тут повинні враховуватися рівень монополізації ринків регіону, масштаби державного контролю економіки, інвестиційний клімат тощо.

Екологічний аспект аналізу сталого розвитку за допомогою системи індикаторних показників являє собою комплекс розрахунків, здійснюваних з метою опису навколишнього середовища та передбачення його стану у майбутньому. Цей аспект стає диверсифікованим, бо в останні роки як ніколи постає питання збереження екології.

Міжнародний аспект сталого розвитку регіону та його індикаторного аналізу сутнісно полягає в дослідженні політичної ситуації, суспільних конфліктів, дотримання норм ООН, підтримки гідного рівня життя населення згідно міжнародних стандартів; в міжнародно-економічному сенсі це означає транснаціональне співробітництво на території регіону, залучення продуктивних сил до розбудови масштабних інвестиційних проєктів міжрегіонального характеру та ін.

Інформаційний аспект програми сталого економічного зростання спрямований на матеріалізацію досягнень науки, широку інформатизацію суспільства, масове застосування електронних засобів зв'язку та обміну інформацією.

Таким чином, система індикаторного аналізу економічних та соціальних процесів життя регіону дає змогу об'єктивно оцінити стан розвитку концепції сталого розвитку на даній території та визначити майбутні шляхи покращення цього стану.

Взаємна залежність сталого розвитку з економічним зростанням знаходить своє відображення в економічному аналізі на базі математико-статистичних розрахунків. У перспективі слід приділити уваги методологічним варіаціям реалізації концепцій сталого розвитку в регіонах України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Індикатори сталого розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://surl.li/hmrv>
2. Що таке сталий розвиток? – Сталий розвиток для України [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.sd4ua.org/shho-take-stalij-rozvitok/>
3. Урсул А. Д. Переход России к устойчивому развитию. Ноосферная стратегия / А. Д. Урсул. – М. : ИД “Ноосфера”, 1998. – 500 с.
4. Гурне Б. Державне управління / Б. Гурне ; пер. з фр. В. Шовкуна. – К. : Основи, 1993 – 165 с.
5. Ринок праці – Методологічні пояснення [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.od.ukrstat.gov.ua/>
6. Корольова, Т. С. Методологія статистичного забезпечення розвитку регіону: монографія / [А. З. Підгорний, К. В. Вітковська, О. Г. Милашко, Т. В. Погорелова, Т. С. Корольова та ін.]. – Одеса : АТЛАНТ, 2012. – 303 с.
7. Підгорний А. З. Статистичні методи в управлінні розвитком регіону : монографія // А. З. Підгорний, О. В. Самоєнкова, О. Г. Милашко та ін. – Одеса : ФОП Гуляєва В. М., 2016. – 218 с.
8. Самоєнкова О.В., Ольвінська Ю.О. Економічна статистика: навчальний посібник. – 2-е вид., перероб. та доп. – Одеса : ФОП Гуляєва В. М., 2020. – 276 с.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

**«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

ВИПУСК 6

Частина II

**Одеса
2020**